

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 237: Không Làm Các Việc Ác Là Trì Giới, Vâng Làm Các Việc Thiện Là Tu Phước

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 017)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chư ác mạc tác thị trì giới, chúng thiện phụng hành thị tu phước.】

(Không làm các việc ác là trì giới, vâng làm các việc thiện là tu phước)

Điều này không những là lý, mà còn là sự thật hiển hiện ngay trước mắt chúng ta. Trong đoạn này, điều quan trọng nhất chính là sự phân biệt giữa thiện và ác; thế nào là ác, thế nào là thiện, nhất định phải biện biệt cho thật rõ ràng. Chúng ta là người học Phật, hơn nữa là học Phật pháp cao cấp. Kinh Kim Cang thuộc về Phật pháp cao cấp, không phải sơ cấp, không phải trung cấp, do đó tiêu chuẩn này rất cao.

Tiêu chuẩn của ác chính là tự lợi. Phàm những gì đối với bản thân có lợi ích, muốn lợi ích cho chính mình thì đều là ác; phàm những gì có thể lợi ích cho đại chúng, thì đó là thiện. Mà Phật pháp nói lợi ích cho chúng sanh, là chúng sanh hiện tại được lợi ích, đời sau cũng được lợi ích, đời sau nữa cũng được lợi ích, đó mới gọi là chân thiện. Hiện tại được lợi ích, đời sau không được lợi ích, cái này chẳng gọi là thiện; hiện tại không được lợi ích, nhưng đời sau được lợi ích, đời sau nữa được lợi ích, cái này cũng gọi là thiện. Thiện ác phân chia theo cách như vậy.

Vì sao nói lợi ích cho chính mình đều gọi là ác?. Kinh Kim Cang nói rất rõ ràng, rất minh hiển: Bò-tát cần phải phá Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng, thì mới gọi là Bò-tát, mới có thể đạt đến tiêu chuẩn của Bò-tát. Nếu như niệm niệm đều vì bản thân mình, quý vị thử nghĩ xem, Ngã chấp sẽ rất nặng, Ngã tướng làm sao có thể phá trừ được?.

Cho nên, tiêu chuẩn này được thiết lập trên cơ sở [cho rằng] phàm là những gì trợ trưởng Ngã kiến, trợ trưởng sự chấp trước vào Ngã tướng thì đều là ác.

Đó chính là chương ngại, chương ngại quý vị không đạt được tiêu chuẩn của Bồ-tát, việc này đâu phải là thiện? Đây đương nhiên là ác.

“Chư ác mạc tác” (Không làm các việc ác), đó chính là phải vô Ngã tướng, vô Nhân tướng, vô Chúng sanh tướng, vô Thọ giả tướng. Điều này khác với tiêu chuẩn thông thường, không những khác với tiêu chuẩn của thế gian, mà so với tiêu chuẩn của Phật pháp thông thường cũng không giống nhau. Thiện nhất định là lợi ích chúng sanh, chỉ có lợi ích tất cả chúng sanh, phạm vi này giống như phía trước đã nói, nhất định là tận hư không biến pháp giới. Câu “Chúng thiện phụng hành” (Vâng làm các việc thiện) cần phải dùng tâm lượng như vậy để làm. Vì sao vậy? Chỉ có tâm lượng như vậy mới tương ứng với Tự tánh, đó mới gọi là chân thiện.

Tu hành, chúng ta dùng lời của nhà Thiền mà nói, thì “Minh tâm kiến tánh” sẽ không khó nữa, quý vị đã đem những chương ngại của mình tâm kiến tánh thấy đều trừ sạch sành sanh rồi. Từ đó có thể biết, Thế Tôn ở chỗ này đặc biệt chọn lấy pháp trì giới tu phước là vô cùng có đạo lý.

Cẩn tiểu thân vi (Cẩn trọng từ việc nhỏ nhặt). Nhỏ, là việc thiện nhỏ, việc ác nhỏ; thiện nhỏ cũng không xả bỏ, cũng phải tu; ác nhỏ tuy là rất nhỏ cũng không thể làm, cũng phải đoạn trừ nó đi, cẩn tiểu thân vi là như thế. Không thể vì thiện nhỏ mà cho rằng không đáng để làm, nghĩ như vậy là sai rồi; ác nhỏ không ngại gì, chẳng phải là việc ác lớn thì không sao đâu, nghĩ như vậy là sai rồi. Vì sao vậy? Cái ác nhỏ tích lũy lại sẽ biến thành cái ác lớn, cái thiện nhỏ tích lũy lại sẽ biến thành cái thiện lớn.

Tuy là cái ác rất vi tế cũng phải đoạn, đoạn từ đâu? Đoạn ngay trong lúc khởi tâm động niệm, một mảy may ý niệm bất thiện đều không được phép có. Buông xuống tất cả, buông xuống là chân tự tại, buông xuống mới có hạnh phúc chân thật, mới là trí huệ chân thật.

Phật tuyển chọn hạng người này, cho rằng đây là người đương cơ trong hội Bát Nhã. Nếu chúng ta hội đủ điều kiện này, nhất định được Phật gia trì, quyết định được tất cả chư Phật phù hộ, chư Phật đều hộ niệm. Quý vị thử nghĩ xem, Bồ-tát, Long Thiên, Thiện Thần lẽ nào lại không tôn kính? Lẽ nào lại không bảo hộ?.

Người này mới là người thông minh, thật sự là “tự cầu đa phước”. Tự cầu đa phước chính là y giáo phụng hành, y giáo phụng hành chính là tự cầu đa phước, đây là điều chúng ta không thể không biết.